

מסורת הש"ס

(א) זכאים כ"ג (ב) (תוספתא)
מנחות פ"י ה"ג (ג) מנחות
כ"ג (ד) ולקמן מב: א.
(ה) כפ"ח: חלף, ו) (דברים יט),
ו) ז"ל וינחות פ' הערל דף
ע"ג א.

הגהות הב"ח

(ה) גב' אסלין חתומה רבי
הנחמד רבי אלרי יוסף רבי
היה מוסק: (ה) הם ועל
היה עון לקט שמה ומה
העברת ענין חתום והר
רשי"א גרס ליה: (א) רשי"א
יהי מלך שבעה ימי בן
אלום (מחנה קדושה) המן
נחמתי: (פרו): ד"ה אף
כן הולכו בן שבע המנה
למחנה לאה שמו צפון
מוצבת: (א) רשי"א שבעה ימי
בן קה אלרי וי אשכנז
רבי דמסקי אה: (ו) ד"ה
אז הוי בן נוקמה מחל
שמו של בן שבע:

רבינו חננאל

משתתפים דלא כר יוסי ארמא
משתתף אחוה על חשבון המזבח
פחות, אחריו צפון המזבח
משתתף בשמינית קרשי קרשים
מקריב שפוח על כולו עור
פוענו כנגד כל המזבח דברי
יוסי דר' יהודה ר'
כפול המעבד אבן בין האלים
למזבח, ר' מנחם מקצו
המזבח החרון בין אמה,
והוא מקום ערסית הכניסה
אלה ומקום ארמא
ורגלי ישראל [אין] אמה.
פוענא לר' יוסי דר' יהודה
הוא אבן אמה כלבו אמה
אדא מלמד ר' אלי
אמר שמעון דר' אמה, הנה
משתתף איה לר' יוסי
היה, אדא ליה לר' מקום
מקום לשמיטת אלה כנגד
המזבח כלבו, ואמר קת'
חשובת הפר בין המזבח
למזבח, לר' ליה, אדא
אלה כנגד המזבח החרון,
ונמצא לר' כשר כשמיטה
ע"ה אמה, כולו מפתח
הוא, כולו החרון קומקו
מזבח, ואמר אלא
הכל ארמא, ואמר קת'
מזבח כלבו העוהה ולרבי
כלב קצת אלא, אלה לר'
קריב לשמיטת עור חליט'
לר' שמעון עור חליט'
ש"ה, אמי יכיל לברא
ברם שפר מרחוק, קר לר'
אדא שכל העוהה לר'
אמר שמעון חליט'
וכתן לר' יוסי ארמא מקום
החולשתן כן ע"ה אמה
שחאלו עור מפה ומפה
על החרון ובחוליו ותאזן
אמר שמעון חליט' ויחליט'

ראשו לדרום ופניו למערב, או
ההיכל במערב. גזירה שמא יש
זכור, ומתודה על חטאת עון חס
עצוב

אמר להם הממונה

ב'מ' מאן שמענא ליה דאמר בין אולס ולמוצא. קרוי נפון לשמיעת קדשי
קדשים מחצי פתח ההיכל ולנפון בין האולס למוצא.^(א) דתנן במתני
ופירו היה עומד בין האולס ולמוצא ותנן בפרק דלקמן (דף מא:)
בנמוקין ידיו שטחו דקמיי כל ו' אלל פרו שניה וסמך שמי ידיו

גמ' מאן שמעת ל' ר' רב
צפון רבי אלעזר בר
ר' איוהו צפון מקד' של
העזרה וכנגד כל המ
יוסי בר' יהודה ר' א
בין האולם ולמזבח
דריסת רגלי הכהנים
ישראל אלמא מן החללי
שפסול אבא רבי א
ולא רבי אפילו תימא
אדרבי יוסי ברכי יהוד
ברבי שמעון לא מוס
ע ר' רבנא ור' יוחנן

א' ובה' אלה נוקמיה
שנ' אלעזר ברבי שש
מזב' ולכותל אלא מא
חולשא דכהן גדול
דכהן גדול: ראשו
היב' משכחת לה אמר
ונוקמיה להדיא אמר
גללים תנו רבנן ^{בבב}
בצפון ופניו למערב
ופניו למערב ומניח
קרנות של זבחי ^{יבבב}
בינו לבין הוזה ומתודד
ועל אשם עון אשם
שכחה ופאה ^א ומעני
הגלילי רבי עקיבא
באה אלא על עשה
לעשה במאי קא מ

הוא דמוסיף לה אצל דרבי אלעזר לית ליה אפשר לומר כן המרוחק
בשר והמקורב פסול: אנו הכי קאמרינו. כלומר הא ודאי פשיטא

בן דרבי נמי אית ליה בין האולם ולמזבח כפון והאי דקא אמר
 ומשכיר כל כפון העורה דאי כרבי למה לי לקרוביה לבין האולם
 אמרש מאי רבי אלעזר ברבי שמעון נוקמיה בין כותל מזבח לפון
 מזבח האם הוא: אלא מאי אית לך לממר. אמאי מקרב ליה
 ומרחוק: לרבי נמי. אשגא דכל עורא כשיה כפון שלה מקרב ליה
 ופסיו להיכל: שם ירכין גללים. וגמאי הוא להראות בית הרישי
 ומלא וזכו שלה כנגד המזבח שאינו מושכו לצד דרום כל אורך
 וסמיכות קדשים: עומד כפון. שקדיש טעוין קדשים: אפון
 וסמיכות קדשים: עון חטא. אפון חטא שזא מציה עליו: ועל עון
 ומנחות ופי' ולא גרסינן בה מעשר עני דהא י' לו ודיו וגם נחמיו
 ששה י' רבי עקיבא אומר אין עולה כאם כו'. עטמא מפרש בה
 אמוראם על לא תעשה הרי עושנן אמור מלקות הא אין עולה

ימנא בעוקס ראשון של פר. ולמה לא היה מעמידו אחריו (למזבח וראשון) למעבר שפתח יין גללים. ת"י כיצד סומך הובח, עומד בצפון ופניו למערב בעוקס והסומך עומד במזרח ועל ועל אשם עין אשם ועל עולה עין לקט שכחה ומאה ומעשר עני דברי ר' יוסי הגלילי. ר' אומר אין עולה באה אלא על עשה ועל לא תעשה שנינו לעשה.

פרק שלישי יומא

לו.

נוקמיה בין המזבח ולבית. ממה מאי קס"ד דהמקשה דקאמר
לימא דלא כרבי כיון דלר"א בר"ש נמי קשה נוקמיה
בין המזבח כולו ויש לומר דס"ד דכשנמא לר"א בר"ש כיון דעל ירך
המזבח הוי מקום נגסין ועשועות וטובות לא מוקמי ליה הכא שאין
לחם חסידים וכו'.

זמר בין האולם ולמזנובה
שמעון היא דתניה
זמזומה צפוני ועד כותל
ז כולו צפון דברי ר'
זמר בר"ש מוסיף אף

ומעשר עמי. לא ידענא אמאי
לא גרס ליה רש"י דלף
על גב דתוספתא דמנחות וילא
דילמא בריתא תלמידי הוה ולא
משום דיש לו ידיו כדכתיב וגם
נחמיו ללוי לגר וגו' מ"מ כיון דלץ
לו ידיו כפמי עמלו אלף אגב משום
שני מדין מרובה אלף מתודה עליה
כפמי עמלה דמתן כמסקת ביכורים
(פי' ד' פסוק ב') ומייתי לה כפרק
(י) (ההגד ג' נג) וימסקת מעשר שני
(פ"ה פסוק י') תנא ג' נמי נחמיו לרבות
את התרומה וכו' להכי מתודה נמי
עון מעשר עמי על העולה ועוד
דידיו דהתם היינו כשעשה כדון והלא
מתודה עון מעשר עמי:

על עשה ועל לא תעשה שנית
 לעשה. לא ידענו אמאי לא
 קא חשיב כל לאוי דלא לקו עליהו
 כגון לאו שבעלות ולאו שאין זו
 מעשה ונראה לו מדמיון (ויקרא כ)
 ויגדלו לו משמע שיש לו חקקו ודיו
 נמוס אחר והיינו עשה שצדו לתקן
 לעשות סוכה ותפילין וכיוצא בהן ואם
 עבר ויש לו יומים עולה מכפרת עליו
 וכן לא חשבו לעולם לקנא וכן על
 חייבי תעשה ועל חייבי כריתות והיינו
 לאוין חמורין ביתה מכפרת אלא שיש

להן כפרה אחרת שעונשן אמור אבל הני אין להם ריזוי ותקנה במקו' אחר:
לאו

ג' ליתא דלא כרבי הכי קשיא לן דתנא דמתניתין לית ליה דרבי
למנוחה וקומיה בחלק לפי' (א) דכל השנה בזה מקום שירא:
נכול שורה לפי' דהא כללי עלמא עיקר קפון דייך המנוח
הי' הא: משום חולש דפסן. שלא יבדע עליו משוי מורה הדס
לד הפח משום חולש דכח: וקומיה לרבי. אחורי למנוח
לי ללד המנוח והכי שפיר טפי להיות זנו ללפון ויראש לדרוס
וד אלא שיהא מקח גופו בין האולם ולמנוח: כילד פומה. כל
פניו למערב. ואחורי למנוח: והסומך. הבצלים: עומד כמורה.
פניו לקט שכה ופסא. שאין לכן ידיו. הכי גרסינן על במספתא
א' (א) זה מעשר ראשון ליתום ולאלמנה זה מעשר עני ומעשר שני פ"ה
פסחא על מה עולה בזה אם על כריתות ומיתות כ"ד הרי עושן
זה אלא על עשה ועל לא תעשה שיתק לשה שאין לוקין עליו:
רל"א

לעולם דעה לאו אורח ארעא לאקרני לביכל (שם). אלא מאי ר"א בר"ש היא. ומשם נלמ
למשמע מהא דמטי ליה להם, אחי חקשה ק"י דהוה מי לאקומי מקרי מונח למיני עד כותל ע
(שם). אלא מאי אית לך למימר. עליה משום הורשא דבחק גדול. שכל עבודתא של י
ליה להם לפי שהוא צריך להכניס דמי לביכל ולבוחא ולא יכבד עליו משי המורה והדם (שם). לר

תום' ישנים

[illegible]

י"ז. (ז"ל) מולדתו.

Tora
diffusione di

TABLE 1. Diffusion Coefficients of H_2 and H_2O in H_2 and H_2O at Various Temperatures

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 0